



Villreinnemnda for Rondane og Sølnekletten

Mailbehandling av saker i AU september og oktober 2020 – samla protokoll

Sak 2020/57 ble behandlet i september, de øvrige sakene i oktober

Deltakere: Jørund Båtstad, Solvår Brustad Lilleeng, Ane Hamilton (sak 2020/57), Trond Paaske (sak 2020/59), Thomas Eriksen (sak 2020/60), Laila Bårdsløkken (sak 2020/61)

SAK:	
2020/57	STOR-ELVDAL KOMMUNE – FRADELING AV ANNEKS TIL EGEN FRITIDSEIENOM
2020/58	ORIENTERINGSSAKER
2020/59	ALVDAL – OPPFØRING AV ANNEKS OG UTHUS
2020/60	RINGSAKER – SKILØYPETRASEER BJØNNÅSEN
2020/61	RINGEBU – MOTORFERDSEL FOR HUNDEKJØRINGSØYPE

2020/57 STOR-ELVDAL KOMMUNE – FRADELING AV ANNEKS TIL EGEN FRITIDSEIENOM

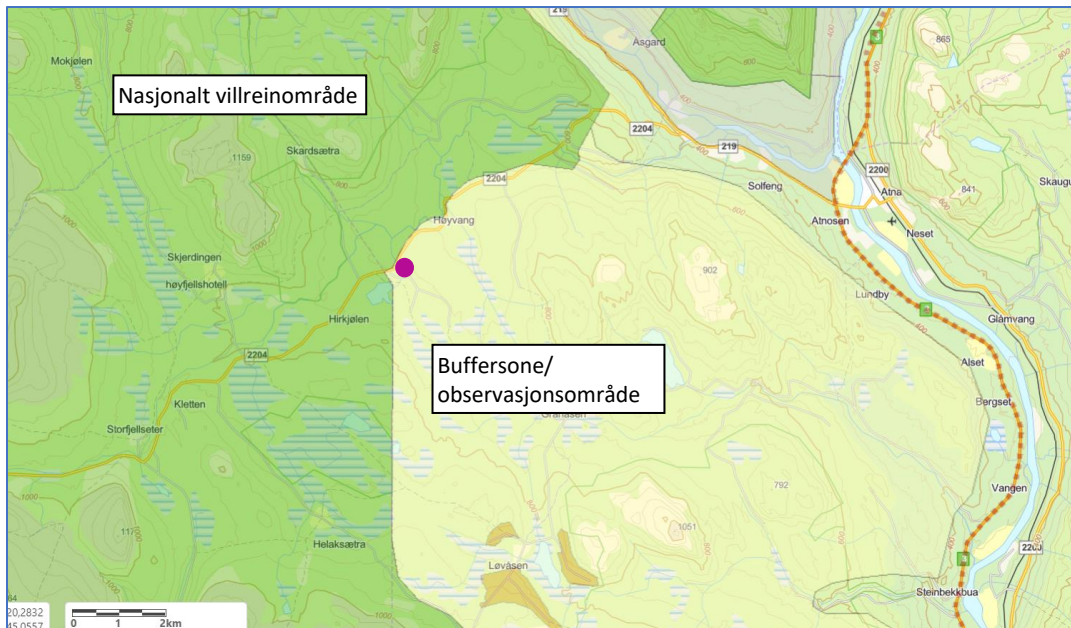
SAKSOPPLYSNINGER

Stor-Elvdal kommune har mottatt søknad om deling av en eksisterende fritidseiendom. På eiendommen står det ei hytte og et anneks. Det søkes om å dele eiendommen slik at hytta og annekset blir stående på hver sin grunneiendom. Det vil si at det søkes om å etablere en ny fritidseiendom. Eiendommen ligger ved Friisveien, ved grensen til Ringebu kommune (se figur 1).

Saksbehandler i kommunen vurderer det slik at det i denne saken ikke ligger til rette for å gi dispensasjon, ut fra retningslinjene i regionalplanen og presedensvirkning.

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnekletten

Eiendommen ligger i buffersona i (sone 2) i regionalplanen for Rondane-Sølnekletten, nær nasjonalt villreinområde (120 meter fra, målt på kart). I henhold til retningslinjene for fritidsbebyggelse i denne sona skal det ikke etableres ny fritidsbebyggelse/ fritidseiendommer ut over de som allerede er godkjent gjennom reguleringsplan eller gjennom områder avsatt for fritidsbebyggelse i kommuneplanens arealdel.



Figur 1. Lilla prikk viser eiendommens plassering.

Denne delen av buffersona er lagt ut som observasjonsområde i regionalplanen:

Området rundt Bjørsjøen – Lauvåsen – Tyrivang i Stor-Elvdal kommune (merket med E i plankartet), legges som observasjonsområde. Dette omfatter både beite- og trekk- og kalvingsområder. Området har en funksjon for villrein i dag, men kunnskapen om villreinens arealbruk er mangelfull. Dette området er «vente og se-område» hvor dagens aktivitet kan opprettholdes, men ingen nye tiltak skal igangsettes. Kommunen skal, i samarbeid med andre offentlige og private organer, utrede villreinens arealbruk før det tas endelig stilling til om det er ønskelig med mer utvikling i området. Observasjonsområdet skal evalueres i 2016.

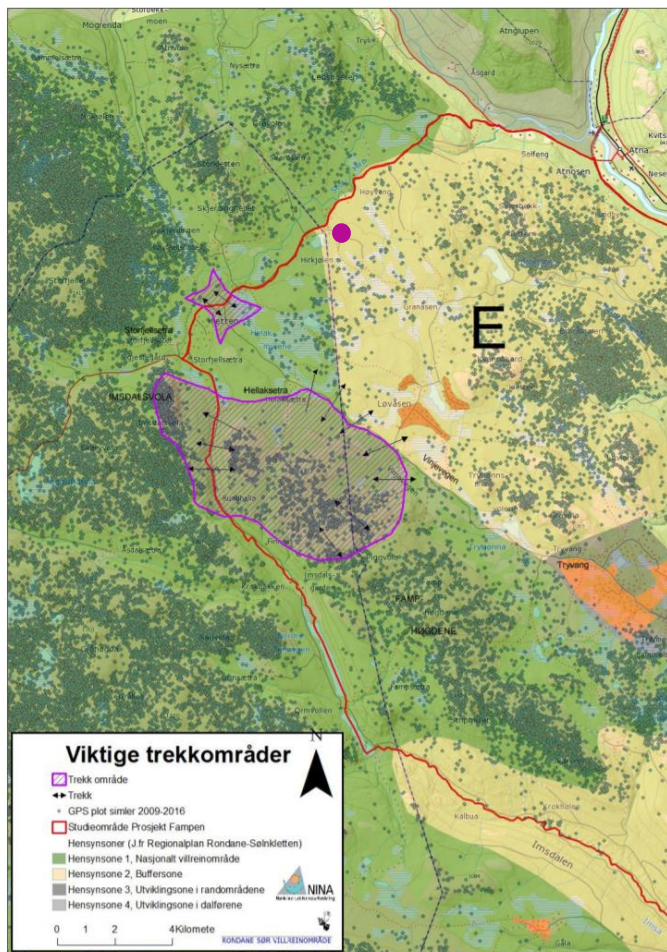
En slik evaluering er ennå ikke gjennomført, men kunnskapsgrunnlaget for området er vesentlig styrket, jfr. neste avsnitt.

Villreinens arealbruk

Etter at regionalplanen ble godkjent er det gjennomført en kartlegging av villreinens bruk av observasjonsområdet (NINA Rapport 1300, 2016). Rapporten er vurdert av Kommunal- og moderniseringsdepartementet:

«Kommunal- og moderniseringsdepartementet viser til anbefalingene i NINA Rapport 1300; "Villreinen i Rondane sørområde – Fampen" der det framgår at dette er et viktig funksjonsområde, blant annet som kalvingsområde, for villreinen i Rondane og bør avsettes som nasjonalt villreinområde. Vi legger til grunn at disse anbefalingene inngår i kunnskapsgrunnlaget ved revisjon av regionale og kommunale planer for området, og at de lokale og regionale myndighetene også ivaretar viktige villreinhensyn på en god måte i framtidig planarbeid».

Det følger også av naturmangfoldlovas §8 (om kunnskapsgrunnlaget at ny, vitenskapelig kunnskap som er framkommet etter at regionalplanen ble godkjent, skal hensyntas ved vurderinger av inngrep.



Figur 2. Kart hentet fra NINA Rapport 1300. 2016. Villreinen i Rondane sørrområde – Fampen. Status og arealbruk Jordhøy, P., Ruud, H. P. og Lie, T. 2017. (Lilla prikk vise eiendommens plassering)

VURDERING

De siste årene har det trekt 200-600 rein ut i Fampenområdet på våren. Hovedtyngden har vært gevirbærende simler som trekker til kalvingsområdene. Området er med andre ord viktig for hele stammen i Rondane Sør. Trekkpassasjene til området er allerede smale, og det er derfor av stor betydning at forstyrrelsene ikke øker i dette området.

I 2019 var det et stort fotråteutbrudd på villreinen i Rondane Nord. Tellingene tyder på at 35-40% av årskalvene manglet etter vinteren. I september kom det melding om utbrudd av skrantesyke på Hardangervidda. Ut fra erfaringer i tamreindrifta og husdyrdrift generelt, er det mye som tyder på at risikoen for sjukdomsutbrudd generelt øker med økende tetthet av dyra. Menneskelig ferdsel har gjennom NINAs forskningsprosjekter i flere villreinområder i Norge vist seg å medføre innsnevring og fragmentering av villreinenes leveområder. Dvs. at villreinen får stadig mindre områder å oppholde seg på, og blir gående tettere.

Både de generelle retningslinjene for buffersona i regionalplanen, de spesifikke retningslinjene for observasjonsområdet, den nye kunnskapen som er framkommet gjennom NINA Rapport 1300 og Kommunal- og moderniseringsdepartementets vurdering av rapporten, tilsier en streng dispensasjonspraksis for søknader om utbyggingstiltak i dette området.

Deling av én eiendom alene vil ikke utgjøre noen trussel mot villreinstammen i Rondane Sør, isolert sett. Formålet med regionalplanen er imidlertid å se villreinens leveområder under ett, og sikre en ensarta forvaltningspraksis. Å tillate utskilling av et anneks som en egen fritidseiendom vil derfor ha en svært uheldig presedensvirkning. I buffersona (sone 2) for Rondanes del av planområdet er det pr. i dag 4.448 fritidshus, seterbygninger og koier. Vi har ikke oversikt over hvor mange av disse som har anneks, men antallet illustrerer hvilken samla virkning en praksis som omsøkt vil kunne medføre i form av økt brukspress mot villreinens leveområder (jfr. nml §10).

FORSLAG TIL VEDTAK

Eiendommen som søkes delt ligger i et område som er svært viktig for villreinen i Rondane sør. De generelle retningslinjene for buffersona i regionalplanen, de spesifikke retningslinjene for observasjonsområdet, den nye kunnskapen som er framkommet gjennom NINA Rapport 1300 og Kommunal- og moderniseringsdepartementets vurdering av rapporten, tilsier en streng praksis for dispensasjoner for utbyggingstiltak i dette området.

Deling av én eiendom alene vil ikke utgjøre noen trussel mot villreinstammen i Rondane Sør, isolert sett. Å tillate utskilling av anneks som egen fritidseiendom vil imidlertid ha en svært uheldig presedensvirkning. I buffersona (sone 2) for Rondanes del av planområdet er det pr. i dag 4.448 fritidshus, seterbygninger og koier. En dispensasjon som omsøkt vil derfor ha en svært uheldig presedensvirkning, og kunne medføre et betydelig økt brukspress i villreinens leveområder.

Villreinnemnda vil derfor på det sterkeste frarå at kommunen gir dispensasjon til deling av eiendommen som omsøkt.

Vi ber om å få kommunens vedtak oversendt så snart det foreligger.

STYRETS BEHANDLING

Det er viktig å ikke åpne opp for slike delinger av fritidseiendommer, da dette kan føre til tilsvarende fradeling på andre eiendommer.

VEDTAK

Eiendommen som søkes delt ligger i et område som er svært viktig for villreinen i Rondane sør. De generelle retningslinjene for buffersona i regionalplanen, de spesifikke retningslinjene for observasjonsområdet, den nye kunnskapen som er framkommet gjennom NINA Rapport 1300 og Kommunal- og moderniseringsdepartementets vurdering av rapporten, tilsier en streng praksis for dispensasjoner for utbyggingstiltak i dette området.

Deling av én eiendom alene vil ikke utgjøre noen trussel mot villreinstammen i Rondane Sør, isolert sett. Å tillate utskilling av anneks som egen fritidseiendom vil imidlertid ha en svært uheldig presedensvirkning. I buffersona (sone 2) for Rondanes del av planområdet er det pr. i dag 4.448 fritidshus, seterbygninger og koier. En dispensasjon som omsøkt vil derfor ha en svært uheldig presedensvirkning, og kunne medføre et betydelig økt brukspress i villreinens leveområder.

Villreinnemnda vil derfor på det sterkeste frarå at kommunen gir dispensasjon til deling av eiendommen som omsøkt.

Vi ber om å få kommunens vedtak oversendt så snart det foreligger.

2020/58 ORIENTERINGSSAKER

1. Miljøkvalitetsnormen for villrein

Norsk villreinsenter og NINA har sendt ut brev til villreinutvalg og -nemnder med informasjon om «Foreløpig plan og framdrift for innsamling av data til kvalitetsnormen for villrein», se vedlegg.

For delnorm 1 (bestandsforhold) er datainnsamling/kurs for Sølnekletten planlagt å skulle skje i november/desember i år, for Rondane i februar/mars 2021. For delnorm 3 (leveområde og menneskelig påvirkning) er det planlagt møter i februar 2021 for Rondane og mars 2021 for Sølnekletten.

2. Midler til skoleskyss – opplegg fra Norsk Villreinsenter

Norsk Villreinsenter har sendt en oppdatering. Følgende skoler har deltatt/skal delta på opplegget i høst:

Kommune	Skole(r)
Dovre	Dombås
Sør-Fron	Harpefoss
Folldal	Folldal
Nord-Fron	Barhaug + Skåbu
Stor-Elvdal	Koppang

Også Ringsaker har meldt sin interesse, og det jobbes med å få til et opplegg også der. Ellers mulighet for andre skoler til å delta våren 2021.

3. Klageavgjørelse

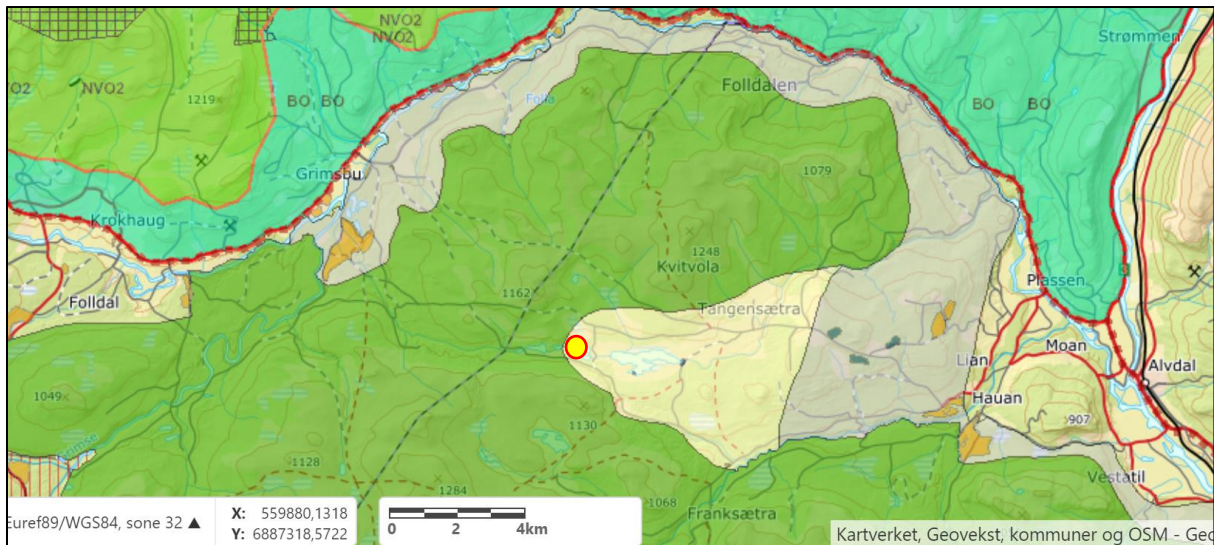
Både fylkeskommunen, Fylkesmannen og Villreinnemnda sendte i juni klage på dispensasjon gitt av Ringebu kommune (se sak 2020/39 og 2020/22). Dispensasjonen omfattet et påbygg på 49 m² på en hytteeiendom med bygningsareal på 69 m² i LNF-område i buffersona. Fylkesmannen i Oslo og Viken har behandlet klagen, og opphevet kommunens vedtak:

«Etter en konkret vurdering har vi kommet til at fordelene ved å gi dispensasjon ikke er klart større enn ulempene. I vurderingen har vi lagt vekt på at fordelene som oppnås ved en dispensasjon i denne saken er mindre, at konsekvensene for villreinen ikke er tilstrekkelig grad er vurdert samlet samt at en slik samlet vurdering er forutsatt i regional plan».

2020/59 ALVDAL – OPPFØRING AV ANNEKS OG UTHUS

SAKSOPPLYSNINGER

Alvdal kommune har mottatt søknad om oppføring av anneks (14 m² BRA) og uthus (19 m² BRA) i Haustdalen (figur 1). BRA for eksisterende hytte er oppgitt til 62 m² BRA i byggesøknaden. Samlet areal etter utbygging blir da 95 m² BRA.



Figur 1 Plassering av hytta er vist med ring.

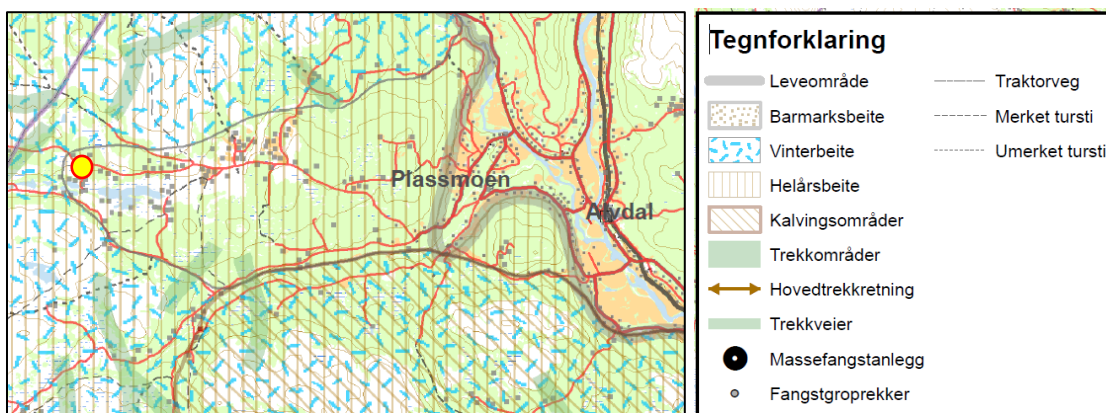
Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølknletten

Hytta som ønskes påbygd ligger i buffersona, ca 220 meter fra nasjonalt villreinområde i luftlinje. I følge retningslinjene for regionalplanen kan det «gis rom for tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m² bruksareal (BRA)».

Villreinsens arealbruk

I Sølknletten har en ikke GPS-merking av villrein. Som grunnlag for regionalplan Rondane-Sølknletten ble det imidlertid utarbeidet en fagrapport om «Villreinen i Rondane. Status og leveområde» (Jordhøy, P. (red.) 20098, NINA Rapport 339). I rapporten er området avsatt som helårsbeite (jfr. figur 2).

Det har de siste årene kommet bekymringsmeldinger om at områdene nord for Haustdalen i mindre grad enn tidligere brukes av villreinen, og at en mulig forklaring kan være økt menneskelig aktivitet i/ ut fra Haustdalen.



Figur 2. Hyttas plassering er vist med ring

VURDERING

Totalarealet etter utbygging blir på 95 m² BRA. Villreinnemnda har i flere tidligere saker oppfordra både Ringebu og Stor-Elvdal kommuner om å gjennomføre en vurdering av lokale rammer for utvidelser av hytter som ligger i LNF-områdene i buffersona, jfr. retningslinjene i regionalplanen for Rondane-Sølnkletten:

«5.4 Felles retningslinjer for buffersoner, SONE 2: Det kan gis rom for tilbygg, uthus og anneks på eksisterende godkjente bebygde fritidseiendommer utenfor regulert felt innenfor en øvre ramme på 120 m² bruksareal (BRA). Parkeringsareal kommer i tillegg. **Lokale rammer for bebyggelsen må konkret vurderes i den enkelte buffersonen** og fastsettes ut fra hensyn til villrein, bebyggelsens synbarhet og beliggenhet (snaufjell/skog), terreng, nærhet til vann og vassdrag og tilpasning til omkringliggende bebyggelse)». (Vår utheving).

Behovet for å gjennomføre en slik analyse for å se på de samla konsekvensene for villreinen ble understreket av Kommunal- og moderniseringsdepartementet da de fastsatte kommuneplanens arealdel for Ringebu i juni 2019. Mangelen på en slik analyse var også hovedbegrunnelsen for at Fylkesmannen i Viken nylig opphevet et dispensasjonsvedtak i Ringebu kommune.

Villreinnemnda for Rondane og Sølnkletten har imidlertid signalisert til Ringebu kommune at før en slik samla konsekvensanalyse foreligger, så vil nemnda ikke ha merknader til utvidelser på inntil 90 m² samla BRA for en eiendom.

Det er viktig at villreinnemnda har en enhetlig praksis og behandler alle kommuner likt. Det anbefales derfor at nemnda frarår at dispensasjonen innvilges, inntil en samla vurdering av konsekvensene for villreinen av utvidelser av hytter i LNF-områder i buffersona er gjennomført.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda viser til retningslinjene i Regionalplanen for Rondane-Sølnkletten, 5.4., som sier at lokale rammer for bebyggelsen i den enkelte buffersonen må vurderes konkret.

Før en slik analyse er gjennomført og kunnskapsgrunnlaget om samla konsekvenser for villreinen er forbedret, vil villreinnemnda frarå at dispensasjon innvilges som omsøkt.

STYRETS BEHANDLING

I enkeltsaker er det utfordrende å praktisere absolutte arealgrenser. Dette gjelder også denne saken. Av presedenshensyn og av hensynet til likebehandling mellom kommunene er det imidlertid nødvendig å holde fast på den praksisen nemnda har hatt hittil med å frarå utvidelser som gir et samla areal for eiendommen på over 90 m² BRA i LNF-områder i buffersona. Når kommunene har foretatt en vurdering av lokale utbyggingsrammer vil nemnda imidlertid kunne vurdere areal inntil 120 m², jfr. retningslinjene i regionalplanene.

Det er viktig at nemndas praksis for utvidelser av hytter i LNF-områder i buffersona gjøres kjent for kommunene.

Søker oppfordres til å revidere søknaden slik at totalarealet for eiendommen blir på maks. 90 m².

VEDTAK

Villreinnemnda viser til retningslinjene i Regionalplanen for Rondane-Sølnkletten, 5.4., som sier at lokale rammer for bebyggelsen i den enkelte buffersone må vurderes konkret. Før en slik analyse er gjennomført har nemndas praksis vært å frarå utvidelser som gir et samla areal for eiendommen på over 90 m² BRA i LNF-områder i buffersona. Når kommunene har foretatt en vurdering av lokale utbyggingsrammer vil nemnda imidlertid kunne vurdere areal inntil 120 m², jfr. retningslinjene i regionalplanene.

Søker oppfordres til å revidere søknaden slik at totalarealet for eiendommen blir på maks. 90 m² BRA.

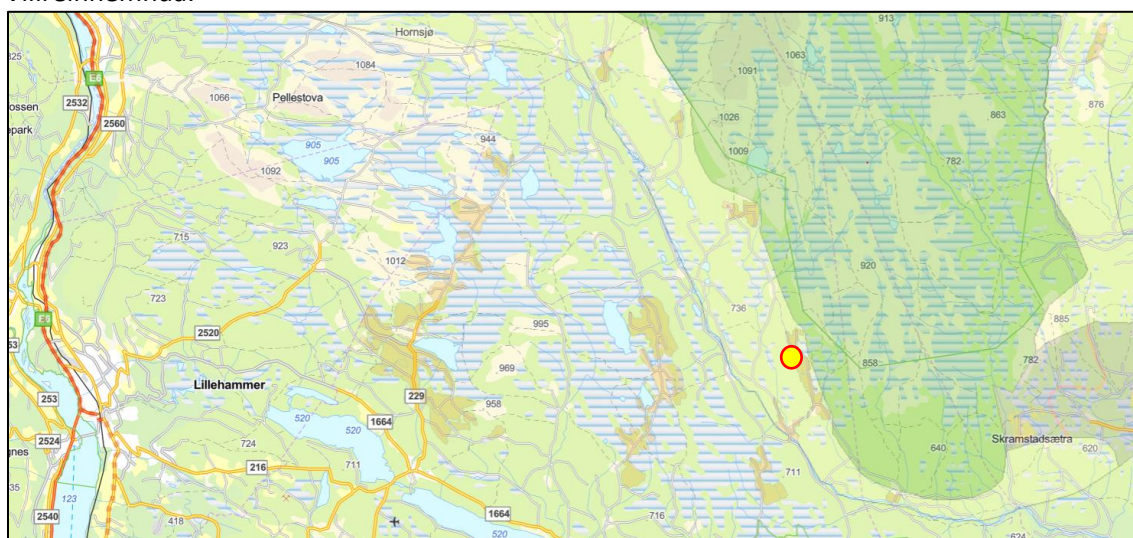
Villreinnemnda ber om å få kommunens vedtak tilsendt.

Vedtaket var enstemmig.

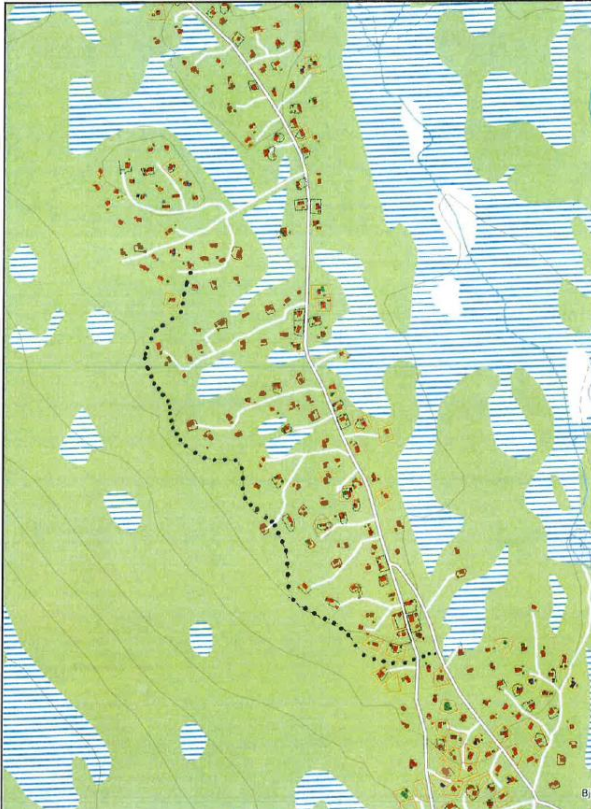
2020/60 RINGSAKER - SKILØYPETRASEÉR BJØNNÅSEN

SAKSOPPLYSNINGER

Bjønnåsen Vel har med tillatelse fra grunneier, Furnes Almending, gjennomført oppgradering av skiløypetraseér nær Bjønnåsen hyttefelt (se figur 3). Ringsaker kommune ba i august om en redegjørelse fra Furnes Almending. Almendingen svarte da at de ikke anså dette som et tiltak som krevde tillatelse etter Plan- og bygningsloven. Almendingen søkte etter dette likevel om tillatelse etter Pbl 20-3, dvs. som byggesak. Det er nå sendt kopi av saken til Fylkesmannen i Innlandet og Villreinnemnda.



Figur 3. Løypetrasé er vist med rød ring på kartet



Figur 4 Detaljert løypetrasé og bilde fra traséen

Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølnkletten

Den opparbeidede skiløypa ligger i buffersona, nær nasjonalt villreinområde. Retningslinjene for buffersona sier bl.a. at «Tilrettelegging for friluftsliv og aktiviteter sommer og vinterstid prioriteres innenfor området for å begrense ferdsel inn i sone 1. Det bør legges til rette for aktiviteter og opplevelser innenfor sonen og nærmere bygda for i størst mulig grad å styre ferdsel bort fra nasjonalt villreinområde».

Villreinens arealbruk

Villreinen bruker områder nær Bjønnåsen, men i hovedsak i perioden fra vår til senhøst. I perioden desember-mars bruker reinen i Rondane Sør områder lenger nord, mest i Ringebu og Stor-Elvdal (se kart med årstidsvariasjoner på <http://server.villrein.no/fokus/rn/>)

VURDERING

Tiltaket er lagt nær eksisterende hytter og kan ha en kanaliserende effekt ved at trafikken inn i nasjonalt villreinområde reduseres. Ut fra villreininteresser er det derfor ikke innvendinger til tiltaket.

Det er viktig at stier og løyper fastsettes i en kommunal sti- og løypeplan, og at kommunen følger opp såpass store oppgraderinger som her er gjennomført. Det er derfor positivt at kommunen nå behandler tiltaket etter Plan- og bygningslova.

Det er ingen faste kriterier for når tilretteleggingstiltak for friluftsliv skal behandles som en dispensasjon etter Plan- og bygningslova. Selv om tiltaket ligger i et LNF-område, så må likevel hensynet til landbruks- og naturverdiene vurderes, med utgangspunkt bl.a. i Naturmangfoldlova §8-

12. Dersom tiltaket ligger i nasjonalt villreinområde eller nær dette, så anbefaler nemnda å behandle sti- og løypeoppgraderinger av dette omfanget som en dispensasjonssak, ikke kun byggesak. Det samme gjelder opparbeiding av nye stier og løyper i nasjonalt villreinområde og buffersona.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda vil gi honnør til kommunen for å følge opp denne typen saker, og at tiltaket behandles etter Plan- og bygningslova.

Tiltaket er lagt nær eksisterende hytter og kan ha en kanaliserende effekt ved at trafikken inn i nasjonalt villreinområde reduseres. Ut fra villreininteresser er det derfor ikke innvendinger til tiltaket.

Villreinnemnda anbefaler generelt å behandle sti- og løypeoppgraderinger av dette omfanget nær eller inne i nasjonalt villreinområde som en dispensasjonssak, ikke kun som byggesak. Det samme gjelder opparbeiding av nye stier og løyper i nasjonalt villreinområde og buffersona.

STYRETS BEHANDLING

Det er viktig at også allmenningene følger regelverket for slike tiltak.

VEDTAK

Villreinnemnda vil gi honnør til kommunen for å følge opp denne typen saker, og at tiltaket behandles etter Plan- og bygningslova.

Tiltaket er lagt nær eksisterende hytter og kan ha en kanaliserende effekt ved at trafikken inn i nasjonalt villreinområde reduseres. Ut fra villreininteresser er det derfor ikke innvendinger til tiltaket.

Villreinnemnda anbefaler generelt å behandle sti- og løypeoppgraderinger av dette omfanget nær eller inne i nasjonalt villreinområde som en dispensasjonssak, ikke kun som byggesak. Det samme gjelder opparbeiding av nye stier og løyper i nasjonalt villreinområde og buffersona.

Vedtaket var enstemmig.

2020/61 RINGEBU – MOTORFERDSEL FOR HUNDEKJØRINGSLØYPE

SAKSOPPLYSNINGER

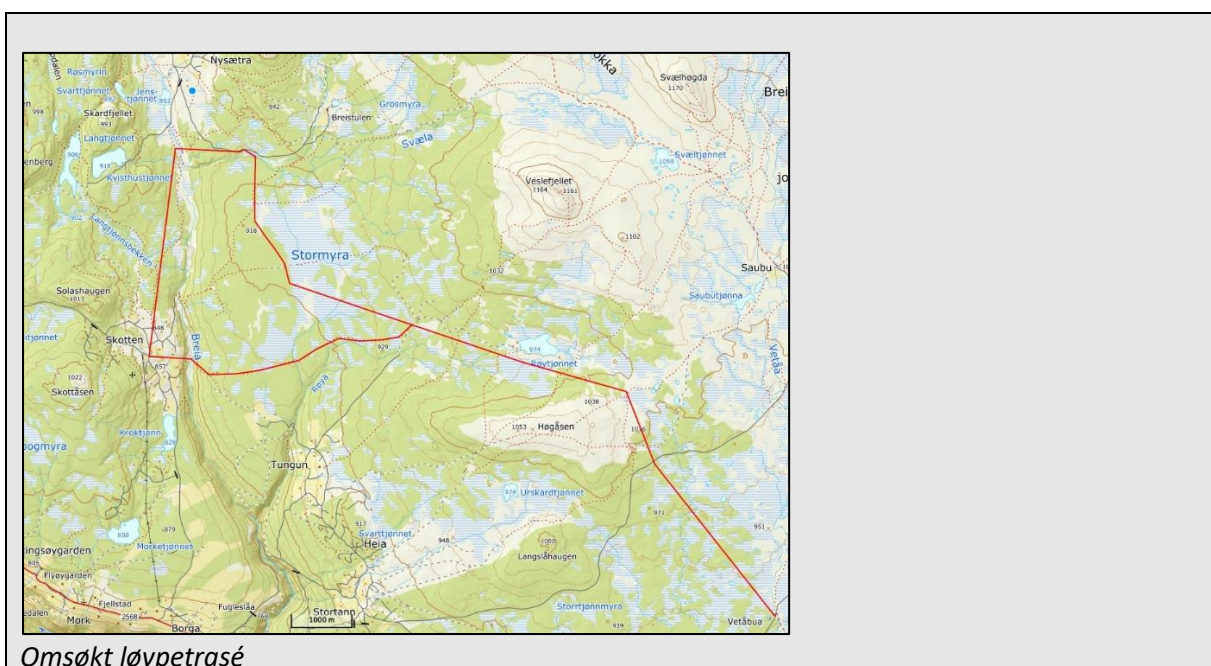
Midt-Gudbrandsdal landbrukskontor har mottatt søknad i Ringeby kommune om motorferdsel i utmark. Formålet er å kjøre opp hundekjøringsløyper for bruk av hundespenn for turister. Traséen er planlagt å gå ut fra Skotten seter og inn til Trolløypa. Løypa skal videre gå parallelt med Trolløypa, og til Vetåbua. Ringeby kommune ga søker tillatelse til ett prøveår i 2019/2020, under følgende vilkår:

1. Tillatelsen gjelder kun for avmerket trasé i vedlagt kart.
2. Tillatelsen gis som et prøveår, gjeldende fra vedtaksdato til 15. april 2020.
3. Antall turer med snøscooter skal begrenses til et minimum, men maksimalt 11 tur/retur.
4. Under kjøring skal det tas hensyn til naturmiljø og allmenn ferdsel. Ved observasjon av villrein, både med snøscooter og hundespenn, skal kjøringen avbrytes om villreinen er nærmere enn 500 meter fra anlagt trasé.
5. Det forutsettes at grunneieres tillatelse innhentes før kjøring.
6. Det forutsettes at det overordene formålet med hundekjøringen er å gi et tilbud til allmennheten og gjester ved Skotten seter. Kjøring kun til privat bruk aksepteres ikke.
7. Tillatelsen skal medbringes under kjøring og fremvises ved eventuell kontroll.
8. Det skal føres kjørelog som loggfører både kjøring med snøscooter og hundespenn. Innen 01. juni 2020 skal kjørelog og en rapport leveres til kommunen. Se side 6 for utfyllende informasjon.
9. Tillatelsen gis med hjemmel i §§ 6 og 7 i nasjonal forskrift om bruk av motorkjøretøy i utmark og på islagte vassdrag.

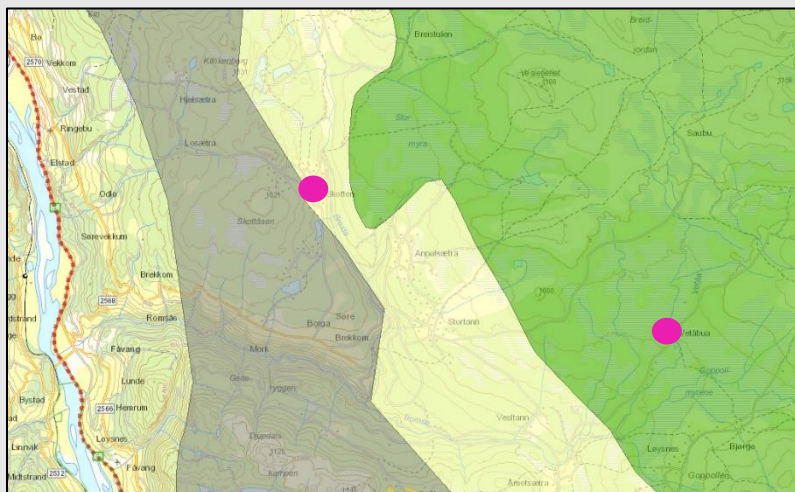
Det søkes nå om en 4-årig tillatelse

NEMNDAS BEHANDLING AV SØKNADEN FRA 2019

Det ble søkt om en tilsvarende tillatelse i 2019 der Villreinnemnda var høringsinstans i 2019 (sak 2019/57). Følgende er hentet fra sak 2019/57:



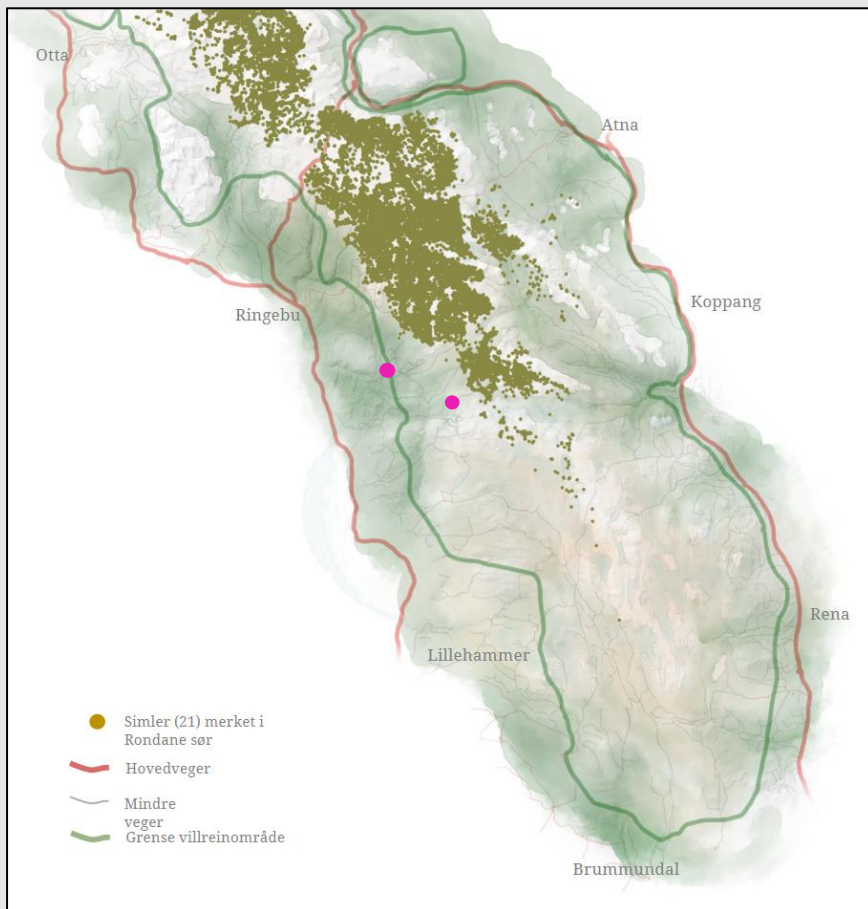
Forholdet til Regional plan for Rondane-Sølknletten



Løypetraséen i forhold til regionalplanen for Rondane-Sølknletten. Start- og endepunkter markert.

Deler av traséen ligger i nasjonalt villreinområde. I retningslinjene for nasjonalt villreinområde heter det bl.a. at «Større arrangement, konkurranser, aktiviteter og lignende skal legges til områder, trasèer og tider der de kommer i minst mulig konflikt med villrein, og der de kan skape størst mulig ringvirkninger for lokalsamfunnet».

Villreinens arealbruk



Kilde: NINA, GPS-merka simler fra mars 2010-april 2018, vinter (desember tom mars)
<http://server.villrein.no/fokus/rn/> Skotten og Vetåbuva markert med lilla prikker.

Figuren over viser arealbruken fra GPS-merka *simler* vinterstid. Fra andre områder der en har hatt strukturerte observasjonsstudier over flere år, som Tjønnseterfjellet i Nord-Fron og Dovre, vet en at bukkeflokker bruker områder lengre ut enn simlene. Villreinnemnda har fått meldinger om observasjoner av villrein så langt ut som til Kvernslåmyra/Gardbogmyra, dvs. områder vest for Skotten. Selv om meldingene ikke er dokumentert, har nemnda ikke grunn til å tvile på observasjonene.

VURDERING

Området mellom Stor-Elvdal og Ringebu er vinterstid helt avgjørende for villreinstammen i Rondane Sør, se figur over, og det er ikke ønskelig å øke ferdselstrykket inn i villreinens leveområde ytterligere.

Kommuneplanens arealdel for Ringebu kommune ble avgjort av Kommunal- og moderniseringsdepartementet i juni i år. Her skriver KLD bl.a. følgende:

«Kommunal- og moderniseringsdepartementet godkjenner ikke de nye byggeområdene på Skotten og Måsåplassen. Departementet legger vekt på at fjellområdene innenfor Skotten og Måsåplassen er viktig for villreinen hele året, og at det er foreslått omfattende hyttebygging uten at det er planlagt avbøtende tiltak for å kanalisere ferdsel bort fra nasjonalt villreinområde, slik den regionale planen forutsetter... Ringebu kommune viser til økende etterspørsel etter fritidsboliger utenfor destinasjoner som Kvitfjell og Venabygdsfjellet, og har gitt tydelige signaler om at utvikling på Skotten er ønskelig. Dersom kommunen ønsker å gå videre med dette, må det fram mot neste revisjon av kommuneplanens arealdel dokumenteres faglig at en utvikling her ikke vil ha negative konsekvenser for villreinen og villreinens leveområder».

Departementets uttale gjelder hyttebygging, men er klar på at utvikling i dette området krever en grundig dokumentasjon på at tiltak ikke vil ha negative effekter for villreinen og villreinens leveområder. Naturmangfoldlovas §8-12 skal legges til grunn som retningslinjer ved utøving av all offentlig myndighet, inkludert motorferdselsaker, slik at konsekvensene for villreinen av omsøkte søknad må vurderes.

Det søkes om tillatelse til å kjøre opp løyper etter snøfall/når løypene har blåst igjen. I snaufjell, som her, vil dette bety mange turer i løpet av vinteren. Løypa er tenkt å gå inn til og parallelt med Trolløypa, som ble anlagt bl.a. som et kanaliseringstiltak for å forsøke å unngå skiløping innover i villreinens leveområder. Løypa ble anlagt før regionalplanen ble revidert i 2013, og går dermed delvis inn i nasjonalt villreinområde. Selv om løypa har en kanaliseringsfunksjon, så er det klart at det ikke er ønskelig å øke ferdselen her.

Med jevnlig oppkjøring gjennom vinteren øker dette tilgjengeligheten til fjellområdene innenfor Skotten vinterstid. Mens langturgåere vil følge Trolløypa, vil de som oppholder seg i området over flere dager, som de besøkende til hytter, neppe følge samme trasé hver dag. Selv om det bare kjøres inn til Trolløypa, så vil det bli enklere for hyttegjester i hele Skotten-området å ta seg videre innover, til sårbare områder som Veslefjell, Breijordan og Kvia.

Ifølge naturmangfoldlovas §10 skal en påvirkning av et økosystem vurderes ut fra den samlede belastning som økosystemet er eller vil bli utsatt for. For å vurdere samla virkninger vil det være mer hensiktsmessig å vurdere nye løyper/motorferdsel i området i en større plansammenheng, der en ser ulike tiltak opp mot hverandre. Ved å behandle tiltak enkeltvis, risikerer en å få en «først til mølla»-effekt, og at søknader om tiltak som kommer på et seinere tidspunkt vil måtte avvises.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda for Rondane-Sølnekletten mener at søknaden slik den nå foreligger vil kunne føre til betydelig økt trafikk inn i villreinens leveområder langs den oppgitte traséen, når det kan kjøres etter hvert snøfall/når løypa er blåst igjen. I tillegg er det en risiko for økt ferdsel innover fjellet til sårbare områder som Veslefjell, Breijordan og Kvia, når det blir oppkjørt løype gjennom hele vinteren inn til Trolløypa.

Villreinnemnda mener konsekvensene av søknaden for villreinen ikke er tilstrekkelig vurdert, og tilrår at søknaden avslås.

STYRETS BEHANDLING

Ingen merknader.

VEDTAK

Villreinnemnda for Rondane-Sølnekletten mener at søknaden slik den nå foreligger vil kunne føre til betydelig økt trafikk inn i villreinens leveområder langs den oppgitte traséen, når det kan kjøres etter hvert snøfall/når løypa er blåst igjen. I tillegg er det en risiko for økt ferdsel innover fjellet til sårbare områder som Veslefjell, Breijordan og Kvia, når det blir oppkjørt løype gjennom hele vinteren inn til Trolløypa.

Villreinnemnda mener konsekvensene av søknaden for villreinen ikke er tilstrekkelig vurdert, og tilrår at søknaden avslås.

NY SØKNAD

Det søkes nå om kjøring etter behov, avhengig av værforhold, pga. løypene er vindutsatt. Dette oppgis å kunne variere mellom 15-20 turer ila. vinteren. Ut fra medsendte kart er tverrforbindelsen på starten av løypa fra Skotten kuttet, og det er den lengste traseen fra Skotten som det søkes om.

Til søknaden er kjøreboka for forrige vinter vedlagt. I vilkåret fra Ringebu kommune ble antall turer begrenset: «Antall turer med snøscooter skal begrenses til et minimum, men maksimalt 11 tur/retur.»

Utdrag fra kjøreboka er vist på neste side. Denne viser at det er kjørt 14 turer tur-retur Skotten-Vettåbu. Videre er det kjørt 5 turer på en kortere strekning.

Kjøring 2019:

8/12 Skotten- Øksendal

10/12 Skotten- Breia

15/12 Skotten-Stormyra

30/12 Skotten Stormyra

Kjøring 2020:

2/1 Skotten- Røytjønns krysset.

Dette er turer til rydding og merking av trasse. Det ble mye jobb.

Kjøring med skuter for å holde løyper åpne Skotten-Vettåbu

10/1- 23/1

5/2-10/2-20/2-26/2

2/3-11/3-19/3-23/3-31/3

4/4-14/4-18/4

Kopi av innsendt kjørebok (utdrag av antall turer)

VURDERING

Villreinnemnda mente i 2019 at konsekvensene av søknaden for villreinen ikke var tilstrekkelig vurdert, og tilrådte at søknaden ble avslått. Tiltakshaver oppgir i kjøreboka at han ikke har observert rein eller spor av rein. Dette er imidlertid ikke tilstrekkelig som en vurdering av konsekvensene for villreinen, jfr. Naturmangfoldlova §§8-12.

I kjøreboka oppgis det at turistkjøringen forrige vinter måtte innstilles pga. Covid 19. Det er imidlertid kjørt flere turer i løpet av siste halvdel mars/april, slik at dette da ser ut til å være kjøring for å opprettholde en ikke-kommersiell hundekjøringsløype. Det samme kan bli tilfelle i vinter ut fra Covid-19-restriksjoner. Dersom det skal tillates motorisert ferdsel for en ny hundekjøringsløype, bør dette inn som en del av en kommunal sti- og løypeplan.

Det er urovekkende at søker ikke har overholdt de vilkår som var satt for tillatelsen i 2019.

Uten at konsekvensene for villreinen er nærmere vurdert, er det ikke grunnlag for å endre fjorårets vedtak i nemnda.

FORSLAG TIL VEDTAK

Villreinnemnda for Rondane-Sølnkletten mener at søknaden slik den nå foreligger vil kunne føre til betydelig økt trafikk inn i villreinens leveområder langs den oppgitte traséen, når det kan kjøres etter hvert snøfall/når løypa er blåst igjen. I tillegg er det en risiko for økt ferdsel innover fjellet til sårbare områder som Veslefjell, Breijordan og Kvia, når det blir oppkjørt løype gjennom hele vinteren inn til Trolløypa.

Villreinnemnda mener konsekvensene av søknaden for villreinen ikke er tilstrekkelig vurdert, og tilrådte at søknaden avslås.

Nemnda ber om å få kommunens vedtak tilsendt.

STYRETS BEHANDLING

Laila Bårdsløkken, Ringebru, ga følgende innspill:

«Her er det etter det jeg kan se positivt at det blir kjørt en egen hundekjøringsløype. Denne løypa er lagt nær eksisterende skiløype, men på nedsiden. Ved at hundekjøringsløypa blir benyttet til gjestekjøring med hundespann så gjør det at ferdsel lengre innover fjellet blir unødvendig. Ved avslag på hundeløype så er det ikke noe som hindrer søkeren i å bruke eksisterende løypenett i sin næring. Det vil da kunne føre til at søker bruker løypene som går lengre inn i fjellet. Så her er det to positive ting: vi tilrettelegger for kjøring som er hensynsfull mot villrein og vi unngår konflikter med skiturister kontra hundespannkjøring.»

De to øvrige medlemmene i Arbeidsutvalget støttet forslaget til vedtak i saksinnstillingen. Dette ble derfor vedtatt med to mot én stemme.

VEDTAK

Villreinnemnda for Rondane-Sølnkletten mener at søknaden slik den nå foreligger vil kunne føre til betydelig økt trafikk inn i villreinens leveområder langs den oppgitte traséen, når det kan kjøres etter hvert snøfall/når løypa er blåst igjen. I tillegg er det en risiko for økt ferdsel innover fjellet til sårbare områder som Veslefjell, Breijordan og Kvia, når det blir oppkjørt løype gjennom hele vinteren inn til Trolløypa.

Villreinnemnda mener konsekvensene av søknaden for villreinen ikke er tilstrekkelig vurdert, og tilrå at søknaden avslås.

Nemnda ber om å få kommunens vedtak tilsendt.